Aj Turovo ‘rano pole

1. Aj Turovo ‘rano pole,
Koje jesi samo svoje
Koje jesi samo svoje.

2. Kade jesu si junaki,
Ter junaki po izbori,
I gospodskog ki su roda.

3. Da obuju žute čižme,
Da obleku modre hale,
Da pokriju s kune kape.

4. Aj Turovo 'rano pole,
Koje jesi samo svoje.
Da pripašu bričke sable.

5. Da pojašu vrance kojne,
Lepo ih je pogledati,
Strahovito dočekati.

6. Aj Turovo 'rano pole,
Blago nemu vuz koga su,
Teško nemu na koga su.

7. Anda, Bože, do tve vole,
Ti Turovo čuvaj pole,
Ti Turovo čuvaj pole.

Stari grad Lukavec u vrijeme kad je u njemu bila seoska škola. Gospodin učitelj Antonić i njegova gospođa stanovali su u desnom krilu. U lijevom krilu bila je kapelica sv. Lucije čije su izblijedjele freske već 1935. godine bile pod žbukom. Do XVI stoljeća zaštitnik Turopolja bio je sv. Juraj, junak na konju. Otuda njegova živa uspomena i popularnost u ovom narodu sve do danas. Tek poslije, Sv. Lucija postaje zaštitnicom Plemenite općine turopoljske. (Snimio Vojko 1935)